

HERFSTEQUINOX - EN EEN WENKENDE MICHAËL

De herfstequinox vindt dit jaar plaats op 23 september om 1:04 uur Greenwich tijd. Daarom zal ten oosten van Greenwich de herfst beginnen op de 23e en ten westen van Greenwich in de nacht van 22 september. Als kosmische verbeelding is dit moment van de equinox een belangrijk keerpunt voor zowel het noordelijk als het zuidelijk halfrond. Het is een wereldwijd moment van evenwicht en gelijkheid van licht en duisternis. Het is ook een drempelovergang. In het noorden gaat de zon over deze drempel en begint het seizoen van duisternis en kou. In het zuiden begint het seizoen van licht en warmte. Hier hebben we een interessante beschouwing, want de zon begint nu haar reis naar het gebied van de dierenriem dat behoort tot de lagere mens, de 'wil' mens... dat minst bewuste en meest krachtige gebied dat nog moet worden opgenomen in het bewustzijn van de mensheid zoals de hogere dierenriem. Toch vindt deze reis op het noordelijk halfrond plaats in de koude en donkere innerlijke maanden van de winter. Terwijl deze reis op het zuidelijk halfrond plaatsvindt in het warme en lichte uiterlijke bewustzijn van de zomer. Equinox markeert het 'midden' wanneer de zon op het kruispunt staat van twee kosmische bestaansvlakken. Twee grote vlakken van de rondgang kruisen elkaar, ontmoeten elkaar in deze twee punten (lente- en herfstequinoxpunten). Het ene vlak is het grote vlak van de evenaar van onze aarde dat zich uitstrekt naar de periferie om kosmische dimensies aan te nemen en zo de hemelevenaar te worden. Dit beeld alleen al kan ons helpen ons bewustzijn van onze aarde uit te breiden van een louter planetair fysiek lichaam tot een sfeer met kosmische proporties, inclusief de planetaire sferen die reiken tot aan de dierenriem. Het tweede grote vlak is het vlak van de ecliptica, de grote baan waarlangs zowel de zon, aarde als planeten door de dierenriem reizen. Men kan zich deze vlakken voorstellen als het centrale aardvlak dat zich uitbreidt tot het perifere vlak dat vanuit de dierenriem naar binnen werkt. De equinoxlocaties zijn de plaatsen waar deze twee kosmische vlakken van aarde en dierenriem elkaar kruisen, want men zou het dierenriemvlak kunnen zien als het grotere zonnevlak, het vlak van de

perifere zon. Bij de equinox kruist de zon deze plaats in de ruimte. Zowel noord als zuid kunnen zich bewust worden van een overgang in ons jaarlijkse ritme met de zon op deze dagen in de lente en de herfst. Natuurlijk werden deze gebeurtenissen in de oudheid gemarkeerd door festivals, toen de mensheid leefde in een bewustzijn dat meer in overeenstemming was met de grote kosmische relaties van zon en aarde. In onze tijd is dit bewustzijn vervaagd omdat wij ons op een dieper niveau hebben losgemaakt van deze relaties met de aarde en de zon. Voor een ander artikel zou men dan de nieuwe feesten van Michaël en Pasen kunnen onderzoeken, die dicht bij deze equinoxpunten liggen en er diep mee verbonden zijn, als de nieuwe zon/aarde relatie die ons kan leiden naar de toekomst en onze menselijke taken in onze rijpende relatie tot de nieuwe zonnekrachten die in de aarde ontstaan.

Als we nu het kosmische moment van de equinox beschouwen als een belangrijke overgang in de ritmische relatie tussen zon, aarde en kosmos, laten we dan eens kijken naar wat de andere leden van onze kosmos deze equinoxtijd te bieden hebben. Door de precessie van de equinoxen vindt de equinox weliswaar plaats op de overgang naar het 'teken' Weegschaal, het Evenwicht, dat vanuit een seizoensgebonden levensperspectief betekenisvol is, maar de eigenlijke sterrenconstellatie achter het equinoxpunt zijn de sterren van Maagd, de Maagd, die een kosmisch beeld is van de Goddelijke Sophia, de Kosmische Moeder, de draagster van de kosmische Wijsheid. Op de dag van de equinox komt Mercurius, die in retrograde beweging voor de zon uit loopt, in exacte conjunctie met de zon [op 23 sep. Zie de video op de startpagina van de website] en staat tussen de aarde en de zon in. Venus staat ook dichtbij de zon, net op de overgang van de sterren van Leeuw naar de sterren van Maagd en zal op 26 september in conjunctie komen met Mercurius. In feite zijn ze niet te zien (Venus is nauwelijks zichtbaar) bij zonsopgang of zonsondergang, omdat ze worden toegedekt door de aura van de Zon. Deze twee planeten verenigen zich met de zonnestralen die vanuit Maagd op ons neerdalen. Maar waar in Maagd? Dit is belangrijk. We moeten de verschillen binnen elk sterrenbeeld leren kennen. Ze dragen niet één uniforme kwaliteit. Bijvoorbeeld, in Stier is het gebied van het zware 'lichaam' van de Stier heel verschillend dan in het gebied van de punten van de hoorns van de Stier. Hoe zit dat dan met Maagd, die niet alleen heel verschillende regio's heeft, maar die ook een verscheidenheid aan voorstellingen manifesteert, van Demeter, tot Hemelse Maria, tot Isis... allemaal manifestaties van Sophia. De verbeelding waarmee ik het meest werk met betrekking tot Maagd is de verbeelding van de Hemelse Sophia, de Vrouw in de Hemel, beschreven in de Apocalyps, met een kroon van sterren om haar hoofd, de zon stralend vanuit haar midden en de maan onder haar voeten. Zij baart het Kind dat de draak wil verslinden. Dit is zeker een verbeelding voor onze tijd! Dit is natuurlijk een verbeelding waar men uitvoerig mee zou kunnen werken. Wat betekent de zon in haar hart? Wat betekent de maan onder haar voeten? Wat betekenen de twaalf sterren rond haar hoofd? Maar voor dit artikel merken we op dat de zon, Mercurius en Venus zich in het gebied van het hoofd van Maagd bevinden, met name in het gebied van de sterrenkroon rond haar hoofd. Daardoor komen deze planeten in dit speciale gebied van Maagd, het Wijsheidselement van het kosmische denken, van de kroon van twaalf sterren, van zelfs Astrosophia, Sterrenwijsheid. Dit is onze equinox configuratie, maar nu is er ook een speciaal sterrengechik bijgekomen om deze verbeelding uit te breiden. Jupiter staat tegenover de zon, Mercurius en Venus, aan de andere kant van de aarde, in de sterren van Pisces, de Vissen, nabij de tegenovergestelde drempel van het snijpunt van de Equinox, nu een paar graden boven het lentepunt opgestegen en in retrograde ernaar terugkerend. Hij zal de komende maanden rond dit lentepunt draaien. Dus, langs dit snijvlak, in het 'midden', langs de horizontale balk van het grote kruis van de aarde,

bewegen deze planeten. Jupiter bevindt zich bovendien op dat punt in zijn twaalfjarige baan dat hem het dichtst bij de zon brengt in zijn eigen perihelium. Jupiter staat het dichtste bij de zon sinds 70 jaar! Ook hierover kunnen we nu niet uitweiden, maar in de heliocentrische astrofisie draagt het perihelium van Jupiter vooral de impuls voor geestelijke vrijheid in zich.

Wat kunnen we maken van deze kosmische verklaring bij de equinox?

Om dit te bereiken moeten we beginnen met het eigenmaken van een nieuwe astrofisie, wat betekent dat we ons niet moeten afvragen wat de planeten met ons 'doen', maar eerder hoe we op dit moment vanuit ons transformerende Christusbewustzijn tot de planeten kunnen spreken. We staan nog maar aan het begin van deze nieuwe relatie, maar we kunnen er al naar streven, al was het maar om te beseffen dat we ons bewustzijn spiritueel moeten verschuiven van ontvanger naar geveer. We moeten niet, zoals kinderen, verwachten dat de sterren ons vertellen wat we moeten doen, maar beginnen de spirituele Christuszon in ons te activeren, zodat we kunnen komen tot een Sophia van Christus en broeders en zusters worden van de hiërarchieën. Eén stap in dit proces die ons kan helpen is ernaar te streven de illusie van materie te elimineren en te erkennen dat de planeten niet 'daarbuiten' zijn in de verre ruimte, maar eerder in ons als kosmische menselijke wezens. We brengen het grootste deel van ons bestaan door in het kosmische rijk van de sterren, voordat we de grenzen van het aardse ruimtelijke bewustzijn betreden. Zelfs tijdens ons aardse leven verenigen wij ons elke nacht opnieuw met onze kosmische natuur als wij ons uitbreiden naar de sterren. We moeten dus in ons wakende leven beginnen ons ook te herinneren en te werken vanuit dit hogere bewustzijn van wie we zijn. We kunnen beginnen te handelen, denken en voelen vanuit Jupiter in ons, Venus in ons, Mercurius in ons... Christus Zon in ons. Met dit in gedachten kunnen we deze configuratie bekijken. Jupiter is de manifestatiesfeer van de Kyriotetes, de Geesten van Wijsheid, een levende kosmische wijsheid. Hij wil in ons het nieuwe getransformeerde denken worden, soms etherisch of levend denken genoemd, waarmee wij op nieuwe manieren kunnen werken in harmonie met de hiërarchieën en in de genezing van de aarde. Jupiter draagt ook de visie op onze toekomstige mensheid waarnaar wij streven. Jupiter staat in Vissen, de sterren van ons Tijdperk, de sterren van broederschap/zusterschap die in zekere zin de sterren van de liefde zijn, onze horizontale relatie tot de aarde en onze medemensen (in vergelijking met de verticale zonnewende-as die meer verbonden is met ons egoïsme en onze verticale relatie van beneden tot boven). Jupiter staat onder de sterren van Pegasus, de gevleugelde intelligentie, het nieuwe getransformeerde denken dat boven dit deel van Vissen staat. Jupiter staat nu dus het dichtst bij de zon en geocentrisch tegenover zon, Mercurius en Venus boven het hoofd van de Maagd, in dit equinoxdrempelpunt dat de mensheid vraagt om op te staan! Mercurius is verbonden met Michaël, de bewaker van de kosmische intelligentie en onze partner in het overwinnen van de gevallen intelligentie en het transformeren ervan naar kosmische intelligentie in onze aardse activiteit. Deze inferieure conjunctie van Mercurius met de zon is het hoogtepunt van een langer Mercuriusgebaar dat begon met de superieure conjunctie van Mercurius half juli in de sterren van Tweelingen. Ik zal daar in dit artikel niet verder op ingaan, maar het voegt een andere dimensie toe aan het gebaar van Mercurius nu. Je kunt je voorstellen dat Mercurius in superieure conjunctie kwam met de zon, voorbij de zon, de krachten oppikte van Tweelingen, het sterrenbeeld van de zonnewende en de vraag naar identiteit, het IK BEN, (voor mij is een nieuwe verbeelding van Tweelingen het gebeeldhouwde beeld van de 'Mensheidrepresentant', gemaakt door Rudolf Steiner) wat hij bij deze superieure conjunctie oppikte en nu aan ons op aarde overdraagt bij

deze inferieure conjunctie. Wat zullen we doen met deze kosmische overhandiging in het equinox/Virgo gebied! Venus werkt meer vanuit het hartgebied en in het etherische rijk. Op een dieper niveau draagt zij het doel om de nieuwe christelijke mysteries te vestigen vanuit de Christelijke Ik BEN. Dit is dus een grote verbeelding die men gewoon in gedachten kan meenemen en zich kan afvragen: hoe kan ik deelnemen aan deze vraag vanuit de hogere sferen aan de mensheid. Hoe kan ik tot deze sterren spreken?

Misschien is een concrete manier om dit te doen en naar de aardse ervaring te brengen, om nu en de komende dagen, in de aanloop naar Michaël op 29 september, de tijd te nemen om bij zonsondergang en zonsopgang buiten te gaan staan met het gezicht naar de evenaar (wat betekent dat je op het noordelijk halfrond naar het zuiden kijkt en op het zuidelijk halfrond naar het noorden). Neem deze week de tijd om deze verbeelding in uw geestesoog vast te houden. Links in het oosten (op het noordelijk halfrond) zie je de zon opkomen met Mercurius en Venus geabsorbeerd door haar licht dat doorstroomt met de substantie van de sterren uit de Maagdkroon en daartegenover Jupiter die ondergaat in het westen en doorstroomt is van de substantie van Vissen, broeders en zusters met de goddelijke wereld en onze medemensen. Als je opstaat voor zonsopgang kun je Jupiter zien voordat hij ondergaat. Hoe brengen we deze impulsen samen voor genezing en transformatie? Ga dan bij zonsondergang weer naar buiten en overdenk dezelfde verbeelding, maar nu met de zon onder in het westen en zie, als de hemel donkerder wordt, Jupiter opkomen in het oosten in de Vissen met Pegasus erboven. Jupiter vaart boven ons langs door het hemelgewelf dat gedurende de nacht zichtbaar is terwijl de zon onder de aarde doorwerkt. Denk bij deze activiteit aan deze gedachte: wij als mensen staan in het midden...wij moeten het 'midden'.....altijd als centrum beschouwen om betekenis te geven aan deze gebeurtenis, want het is door ons werk vanuit het ware IK BEN in ons dat het potentieel van deze configuratie kan worden gerealiseerd. Alleen door onze spirituele activiteit op aarde kan de toekomstige vergeestelijking van de aarde en de vervulling van Jupiters visie voor ons worden bereikt. We kunnen en moeten tot de sterren spreken. Michaël wacht, wenkend!

Jonathan Hilton
22 september, 2022
astrosophy.com